

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. II. Solidè tota Christi ætas à Nativitate ad obitum definitur annis
completis triginta tribus cum trimestri paulò minùs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

CAPUT II.

*Ostenditur triginta tres annos completos cum
trimestri circiter in carne mortali vixisse
Dominum.*

DUplex est Authorum sententia de annis Christi post Ipsi-
us Natus usque ad obitum in cruce. Prima longè communior,
magisque persuasioni Fidelium conformis, asserit Eum in his
terris vixisse, antequam extremum pateretur, annos triginta
tres integros, & trimestre proximè, altera, quam notabiliter, ut arbi-
tror, pauciores sectantur, annos triginta tres non completos tribuit.
Superiori quidem sæculo tertia pauculorum enata opinio censentium
vitam Christi ad triginta sex omnino, vel septem annos extenden-
dam. Nempe hi apud se concluderant, annum Dominicæ Passionis
Æ. V. trigesimum tertium fuisse, quippe duplici tessera in unum ean-
demque diem confluyente liquidò notatum, videlicet Plenilunio, &
quidem Ecliptico tertia Aprilis fer. VI. commisso: quasi verò utri-
usque characteris lunæ plenæ & feriæ VI. confluxus foret signum in-
fallibile illius anni discretivum, cum ostensum sit utrumque etiam
Æ. V. anno vigesimo nono fuisse proprium, in quem præterea con-
sensere tot Patres & antiquissimi Scriptores, nec non tam gravia ra-
tionum momenta conspirant. Hi ipsi insuper Auctores censebant,
ostendi posse Nativitatis Dominicæ annum ex Zachariæ sacerdotio,
quo in ordine vicis suæ functus est, extitisse nimirum à Julio Cæsare
quadragesimum primum, aut secundum, quasi ab anno Juliano sep-
tuagesimo octavo indubiè respondentem Æ. V. trigesimo tertio subdu-
catur, ætatem vitæ Christi relinquet ad annos 36. vel 37. ascenden-
tem. Pauculos tamen istos Scriptores haud moror, licet enim he-
teroclitra hac, & communi persuasioni repugnante chronotaxi de an-
nis vitæ Servatoris transactis bene salvent, quomodo in diebus He-
rodis natus sit Dominus, malè tamen singulari hoc sentiendi modo
receptissimis duabus opinionibus de morte in Martio obita, & vita
Christi non ultra triginta tres annos protendenda ipsi contradicunt,
præ-

præsertim ubi ratio suppetit alia, atque etiam facilior id ipsum præstandi numero Authorum maximo suffulta, quem opinio de obitu Domini anno Æ V. 29. ut supra ostensum, pro se valet allegare.

Esse porrò Salvatoris vitam ad annos triginta tres completos potius, quàm inceptos extendendam Cæsar Baronius ad annum mortis ejus 34. ut ipse numerat, seu Æ V. 32. efficaciter probat, imò extra dubium & controversiam statuere non dubitat, ob communem videlicet Fidelium persuasionem, Tantis autem, ac tam gravium Scriptorum hæc de annis 33 expletis opinio nititur testimonijs, ut Henrico Philippi insigni ævi superioris Chronographo temerarium, ne quid amplius diceret, semper visum fuerit, eidem refragari. Subscribunt enim illi Bellarminus, Salmeron, Spondanus, Torniiellus, Salius, Barradius, Mariana, & RR. Historicorum ac Chronologorum plerique, qui rem hanc solidè & ex instituto arbitrati sunt. Laudantur pro ea sententia à Suario, & Lorino Divi Hieronymus & Chrysostomus, Onufrinus, Genebrardus, & Dionysius Abbates, cum alijs plurimis. Chronicon Alexandrinum ad annum XVIII Tiberij Cæsaris ita signat: *Verfatus est Dominus nobiscum in terris & morborum, languorumque omnis generis malacuravit annos triginta tres & menses tres.* S. Ignatius Martyr Epist. ad Trallianos sic scribit: *Expletis tribus annorum decadibus baptizatus est à Joanne, & tribus annis predicavit,* utique etiam completis, cum quatuor Christus à suscepto Baptismate exegerit Paschata, annos tres & trimestre circiter exigentia. Salmeron tom. I. proleg. 38. ferè ad finem dicit, invenisse se inter manuscriptos Tractatus Joannis à Turrecremata unum, qui inscribitur in quinque conclusiones Episcopi Abulealis de mandato Pontificis examinatas, & damnatas. Earum prima erat: *Dominum Jesum passum anno ætatis 33. currente.* quasi foret articulus fidei traditio illa antiquissima de annis vitæ Christi triginta tribus, & trimestri circiter, ut oppositum Vaticano fulmine affari debeat. Hinc Venerabilis Beda de ratione tempor. c. IV. loqui non dubitavit: *Habet ni fallor Ecclesia Fides, Dominum in carne paulo plus, quàm 33. annis usque ad sua tempora Passionis vixisse, quia videlicet triginta annorum fuerit baptizatus, sicut Lucas Evangelista testatur, & tres semis annos post baptismum predicaverit.* Ubi adverto id. contra aliquos in citato Bedæ asserto nodum

in scirpo quærentibus, quasi *ly in carne vixisse*, etiam denotet novem menses verbi incarnati permanentiæ in Virgineo Matris utero; quis enim de infante heri nato & denato vel mortuo, unquam dixit: *vixisse illum per novimestre circiter?* quamvis neque sic vitiligatores ejusmodi, paulò plus quàm 33. annos sint exsculpturi, ut consideranti patebit. Adverto 20. Bedam Domino undis Jordanis tincto præcisè tribuisse Danielicæ hebdomadæ dimidium seu *tres semis annos*. Ex quo ipso

Ostenditur annorum vitæ Christi ætas triginta trium completorum ulterius 10. quia cum tres, & semis annos prædicarit, postquam teste D. Luca fuerat annorum *quasi triginta*, si Dominicæ ætati in Baptismo assignentur, ut mea sentit chronotaxis, duntaxat anni completi viginti novem, ac novem circiter menses, exhibebitur in dimidio hebdomadæ, qua occisus Christus Dux, hujus ætas annorum triginta trium cum trimestri. Si autem solùm 32. vitæ annos cum tribus proximè mensibus Duci nostro morienti dandos censueris, stante Bedano illo, & *tres semis annos post Baptisma prædicaverit*: dicere cogaris, Dominum, quando evangelizandi munus est auspiciatus, duntaxat explevisse vitæ annos viginti octo cum paucis mensibus: quomodo ergo congruè dici potuit: *erat quasi annorum triginta*, quando Baptismum suscepit? 20. Patroni sententiæ de annis Christi 33. duntaxat captis numero longè pauciores idèo ita censuere, quòd crederent tria solùm post Jordanis lavacrum ab eo transacta Paschata: ergo cum cap. præcedenti ostensum sit, Paschata illa quaternario esse definienda, isti quoque Auctores dicere convenienter debebunt, fuisse annos 33. completos à trimestri proximè. 30. quamcunque tueare hic opinionem, certum tamen etiam in ea esse debet, Dominum natum *in diebus Herodis Regis*, cum id doceat veritas Evangelica. Matth. II. 1. adstructis autem vitæ Christi annis 33. solùm inceptis id non potest ostendi certum; non enim certum est, an Herodes fatis cesserit anno Juliano 41. an verò 42. prius tenuere ex RR. aliqui haud ignobiles, posterior sentit communior, cui c. IV. præced. sect. ego subscripsi. Infra siquidem ostendetur, Josephi Hebræi asserta omnia de annis Herodiani Regni commodè salvari posse in utraque mortis Tyranni opinione. Christus enim, ut priori sectione capite ultimo præsertim ostensum, diem suum obijt Geminis duobus Coss., seu anno Æ. V. 29. Juliano fluente 74.

Deme

Demehue 32. completos, remanebit 41. Julianus ad finem vergens. Mortuo itaque juxta mentem aliquorum illo ipso anno Herode, etiamli mortuum fingeres isto exeunte, & cum multis diceres die sexto Januarii recens natum Deum-Hominem à Magis adoratum, quomodo illa subsistent, quæ de Herode Matthæus recenset cap. II. ? hæc vero indubia stabunt in opinione 33. annos vitæ Christi completos asserentium; istis siquidem demptis anno Jul. 74. relinquetur Julianus annus 40. expirans, quo certò in vivis adhuc debebat Rex Idumæus. 40. Denique debet itidem certum esse fide humana, interfuisse Caium Cæsarem Archelai Herodis filii causæ in urbe actæ ab Antipa filio altero post obitum patris contra ipsum Archelaum fratrem. Id enim testantur profani Scriptores duo Vellejus l. 2. & Dio l. 55. disertisque verbis tradit Josephus l. II. c. 3. aliàs occasione hujus litis citatus. *Ed, inquit Hebræus scriptor, Romam scilicet, cum venisset, (de Archelao loquitur) Cæsar amicos in consilium advocat, & in his Caium Agrippa, & Julia filia sua filium, jam à se adoptatum, primum ei locum in consistorio tribuens.* Si itaque Servator obiit 33. ætatis anno solùm à trimestri incepto, adeoque anno Juliano exeunte 41. suis orbem Navalibus illustravit, Herodes dici nequit vivis sublatus alio, quàm anno Jul. 42. & quidem non circa Pascha, quod non pauci tenuere minùs rectè Josephum interpretati, sed in Novembri, ut subin ostendetur. Consequenter Archelaus, qui teste eodem Josepho post Pascha mortem Herodis Patris subsequens Romam se contulit in causa paternæ successionis, sua contra Antipam fratrem jura tuiturus, primùm anno Jul. 43. in Urbem appulisset circa finem Maji vel Junij initium, quo tempore juxta Petavium & alios Caius in Provincias missus, & primùm reversus in Urbem ad ludos ab Augusto ibidem datos initio anni Jul. 44. non fuisset Romæ, qui tamen certò perhibetur interfuisse causæ Archelaiianæ.

Ratio hæc ultima congruentiæ limites
non excedit.

